

[Dyremose]

som nu bliver flyttet over i offentlig regie. Det er altså i stik modstrid med den politik, man ellers siger man står for. Og hvis der skulle være tvivl om, hvorvidt det er en ubillig, skatteyderfinansieret, konkurrenceforvridende infiltration i erhvervslivet, hvem skal så afgøre den sag? Det skal såmænd socialministeren, der har eneansvaret. Jeg synes sandelig også, at socialministeren er den rette til at finde ud af, hvad der er konkurrenceforvridning i forhold til erhvervslivet.

Det er bare nogle få eksempler på, at forslaget ikke hænger sammen med den politik, man ellers siger man går ind for, men jeg kunne egentlig godt tænke mig afslutningsvis at spørge, siden der nu er så mange, der er medforlagsstillere – der er 11, der har lagt det frem –: betyder det, at de andre 9 i folketingsgruppen afviser dette forslag? Er dette en enig fremskridtsfolketingsgruppe, eller er bl. a. hr. Thorndahl, hr. Arentoft og hr. Tang Sørensen, der ellers taler meget om samarbejde med andre partier, i virkeligheden modstandere af dette tilbud fra det politiske overdrev?

Glistrup (FP):

I disse år er der ude over Danmark mange forfærdende udviklinger i gang. En af de mest afskrækkende angår de unge, der kommer ud af skolen, og som i socialdemokratiets samfund ikke kan finde nogen beskæftigelse, og som meget hurtigt vænner sig til en tilværelse, hvor de bare får støtte fra en offentlig kasse, altså A-kassen, eller hvor de nu får den fra. Man kommer slet ikke ind i en tilværelse, hvor man skal bestille noget, og det er simpelt hen nødvendigt både af hensyn til menneskelivet selv og af hensyn til samfundet. Det er ganske åbenbart, at de styrende partier ulykkeligvis her er kørt fast. Man kan som arbejdsministeren sige, at vi skal have en beskæftigelsesplan, men vi har jo haft så mange beskæftigelsesplaner, og værre og værre er det blevet, hver evig eneste gang vi har fået en beskæftigelsesplan. Man ser kun de lyse sider. Når en beskæftigelsesplan sætter 2.000 mennesker i arbejde, siger man: der er nu kommet 2.000 i arbejde, men man glemmer, at de skatter, der har skullet opkræves til det, har ført til, at der er 3.000, der er blevet ledige andre steder, fordi andre virksomheder er gået nedenunder og hjem. Derfor er den ulykkelige kendsgerning, at samtlige

socialdemokratiets beskæftigelsesplaner har ført til, at der er kommet mere arbejdsløshed, når vi ser nettovirkningen i samfundet, og det er særdeles ulykkeligt, at det er sket på den måde.

Inden for de rammer, som de bestående og regerende partier har kørt på ved augustforlig og septemberforlig osv. for at bekæmpe arbejdsløsheden, har det altså desværre vist sig, at det ikke kan lykkes. Det er derfor, man med hr. Dyremoses ord må bevæge sig ud på overdrevet og finde et andet grundlag at tænke disse ting igennem på end det, der ligger inden for de etablerede rammer, som jo desværre har vist sig at være ufyldstgørende og ikke har kunnet hjælpe. Det er det, dette er et bidrag til.

Så kommer arbejdsministeren og kalder det for et ydmygende almisseprincip, og hr. Jens Peter Jensen sætter yderligere trumf på ved at sige, at det er som i et feudalt samfund eller totalitært samfund. Det, hr. Jens Peter Jensen og arbejdsministeren har så meget imod, er, at folk skal møde på arbejde hver morgen for at få betaling for det, og at man først skal gøre sin pligt, før man får sin ret til at få dagpengene udbetalt. Bevares, det kan man godt kalde et ydmygende almisseprincip eller feudalt eller totalitært, men det er simpelt hen en nødvendighed, hvis vi skal få dette samfund op at køre igen. Vi må bare indstille os på, at vi skal have udført meget mere arbejde i dette samfund, og det foreliggende forslag er i hvert tilfælde det eneste, som giver løsningen på, hvordan man kan få det.

Hr. Dyremose ironiserede over, at vi tager afstand fra, at det skulle være et slavemarkedsforslag, og at det skulle være et sadistisk forslag. Det skyldes simpelt hen den offentlige debat, der har været om det, hvor man fra socialistisk folkepartis side har betegnet forslaget på denne måde. Derfor er det naturligt, at vi i bemærkningerne går ind på at diskutere, hvad vore modparter anfører.

Så spørger hr. Dyremose, om det er en enig fremskridtspartigruppe, der har besluttet at fremsætte dette forslag. Det er det ikke. Det er besluttet i fremskridtspartiets folketingsgruppe med 13 stemmer mod 6, at man skal fremsætte dette forslag. Det er altså et forslag, som er fremsat med henblik på, at man skal se at komme videre i diskussionen om den ulykkelige og menneskeødelæggende